„Institute Committee". Deze voorstellen behelzen, dat men duidelijk zou aangeven, hoe de verschillende activa en passiva in de balans gewaardeerd waren. Twee factoren, welke deze wenselijkheid thans meer dan ooit onderstrepen worden in het bijzonder door May genoemd·

1e. de toepassing van het systeem van „original cost accounting", door public utilities in verband met behoeften aan regelmatige tarieven. (Original cost: de kosten welke indertijd door de koper besteed zijn voor verkrijging van het inmiddels overgedragen object).
2e. een ernstige verstoring van het prijsniveau, als gevolg van de tweede wereldoorlog, nauw verwant aan de toepassing van de z.g. Lifo (last in - first out) waardering van voorraden, teneinde het belastbare inkomen te verminderen.

Deze beide factoren werken er toe mee, de mate van afwijking van waardering van verschillende activa van de huidige waarde te doen vergroten.

Het vorige jaar publiceerde de Caterpillar Tractor Co. een staat van haar financiele positie, waarin wordt aangegeven, hoe iedere groep activa werd gewaardeerd. Deze staat is niet bedoeld als een balans, maar is meer gedacht als een opstelling, waaruit af te lezen is het kapitaal, dat ten slotte beschikbaar is. („Net assets"). (Zie het artikel van de Heer Spinosa Cattela).

May schrijft verder, dat het aanbeveling zou verdienen aan een dergelijke staat toe te voegen de aantekening, dat de activa niet zijn opgenomen tegen de huidige waarden en dat de waarde van de activa slechts gezamenlijk bepaald kan worden en uitsluitend afhangt van de toekomstige „earning capacity" van de onderneming. Hierdoor zou nog eens belicht worden, waarom het zwaartepunt in de verslaglegging moet vallen op de inkomsten en waarom de opstelling van de financiele positie een opstelling is van niet homogene residu waarden.

Tenslotte vraagt May zich af, welke wijzigingen mogelijk zijn, waardoor aan de balans weer een grotere betekenis zou kunnen worden toegekend.

Dit zou gezocht moeten worden in het omrekenen van de verschillende posten tot de waarden, welke deze op het moment van balans opmaking hebben.

Hoewel May hier niet verder op ingaat, wekt zijn betoog n.m.m. de indruk, dat deze omrekening als het ware „extra comptabel" zou moeten geschieden, waardoor naast de boekwaarden gezet worden de herleide waarden, zonder dat een „winst" of „verlies", welke hieruit voortvloeit, ten gunste of ten laste gebracht wordt van het resultaat over het afgelopen boekjaar.

KENNISGEVING VAN DE NEDERLANDSCHE BANK N.V. [1])

Herstel Vermogensovergang Rijksmarkengebied. Verplichting tot Aangifte.

De Nederlandsche Bank N.V. brengt hiermede het navolgende ter algemene kennis.

[1]) Op verzoek van de Nederlandsche Bank plaatsen wij deze kennisgeving, welke ook wij voor vele lezers van belang achten. Redactie.

De Minister van Financiën heeft, op grond van artikel 6, lid 1, van de op 8 Augustus 1947 in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden (H 251) afgekondigde Wet van 18 Juli 1947 houdende voorzieningen in verband met herstel vermogensovergang Rijksmarkengebied („Wet Herstel Vermogensovergang Rijksmarkengebied — Staatsblad H 251 —")

DE NEDERLANDSCHE BANK N.V.

aangewezen als de instantie bij wie schriftelijk aangifte moet worden gedaan van een eigendomsovergang als bedoeld in artikel 2 dier Wet en heeft bepaald, dat die aangifte, welke in artikel 6, lid 1, van genoemde Wet verplicht is gesteld, dient te geschieden

vóór 1 FEBRUARI 1948.

De aangifte dient plaats te vinden bij het Kantoor Deviezenvergunningen van De Nederlandsche Bank te Amsterdam, Afdeling Aangifte Markenwet 1947, Damstraat 13—23 (Postbus 838), onder gebruikmaking van daarvoor speciaal bestemde formulieren, welke op aanvrage gratis verkrijgbaar zijn bij de Magazijn-Afdeling van het Kantoor Deviezenvergunningen, Rokin 6, Amsterdam.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat bij de artikelen 9, 10 en 12 van de „Wet Herstel Vermogensovergang Rijksmarkengebied (Staatsblad H 251)" het niet voldoen aan deze verplichting tot aangifte en/of nalatigheid bij het verrichten van die aangifte strafbaar is gesteld en als misdrijf wordt beschouwd.

Daar de vermogensbestanddelen, waarop de verplichting tot aangifte betrekking heeft, ingevolge genoemde Wet van rechtswege in eigendom op de Staat der Nederlanden zijn overgegaan, is iedere beschikkingsbevoegdheid ten aanzien van die vermogensbestanddelen vervallen. De beschikkingsbevoegdheid kan slechts ontleend worden aan een machtiging van de Staat der Nederlanden, dan wel van de instanties aan wie hij de uitvoering van bedoelde Wet heeft opgedragen, t.w. De Nederlandsche Bank en Het Nederlandsche Beheersinstituut. Uiteraard zijn deviezenvergunningen, zomede bepalingen vervat in deviezenbeschikkingen of deviezenbekendmakingen niet als een zodanige machtiging aan te merken.

Voor een juist begrip van deze kennisgeving volgt hieronder een toelichting op de „Wet Herstel Vermogensovergang Rijksmarkengebied (Staatsblad H 251)", terwijl de tekst van artikel 2 (leden 1, 2, 3 en 4) en van artikel 6 (lid 1) aan het slot van deze kennisgeving is opgenomen.

Toelichting.

A. *De Wet.*

Bij Verordening No. 65/1941 van de Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandse gebied werd per 1 April 1941 de deviezengrens opgeheven tussen enerzijds het door Duitsland bezette Nederlandse gebied en anderzijds het Duitse Rijk, alsmede de gebieden, waar de toenmalige Duitse deviezenwetgeving en haar uitvoeringsvoorschriften van kracht waren.

Onder Rijksmarkengebied verstaat de Wet volgens artikel 1 sub 6:

de gebieden, waar na 31 Maart 1941 de toenmalige Duitse deviezenwetgeving en haar uitvoeringsvoorschriften zijn toegepast, met inbegrip van het voormalige Protectoraat Bohemen en Moravië.

Hieronder ressorteerden de navolgende gebieden:

Duitsland, Oostenrijk, Luxemburg, Eupen, Malmédy en Moresnet, Elzas-Lotharingen, de Sudeten-Duitse gebieden, Tsjecho-Slowakije, (Protectoraat Bohemen en Moravië), Danzig, Memel, de ingelijfde Joegoslavische gebiedsdelen (Untersteiermark, Kärnten en Krain), de bij Duitsland ingelijfde gebieden van Polen (niet het Generaal-Gouvernement) en het „Regierungsbezirk Bialistock".

Voor alle genoemde gebieden was de Rijksmark wettig betaalmiddel, behalve voor het Protectoraat Bohemen en Moravië, waar de Tsjechische Kroon gehandhaafd bleef. Laatstgenoemde geldsoort wordt voor de toepassing van de Wet op één lijn gesteld met de Rijksmark.

Het was niet-ingezetenen, woonachtig of gevestigd in alle genoemde gebieden, zonder enige belemmering (dus ook zonder vergunning van de Nederlandse deviezeninstanties) mogelijk, in het tijdvak van 1 April 1941 tot 7 Mei 1945 binnenlandse vermogensbestanddelen uit het bezit van ingezetenen van Nederland te verkrijgen.

Het is de bedoeling van de Wet de belangrijke schade te herstellen, welke Nederland door dergelijke verkrijgingen heeft geleden; als gevolg van de wijze waarop de niet-ingezetenen hun contra-prestatie nagenoeg steeds leverden ontstond immers een belangrijke aanwas van de Rijksmarkenvordering van De Nederlandsche Bank op Duitsland. Vandaar, dat de Wet de verkrijgingen niet erkent en de eigendom van de betrokken vermogensbestanddelen van rechtswege op de Staat der Nederlanden doet overgaan tegen de overeenkomstig de artikelen 4 en 5 der Wet te bepalen vergoeding, met de regeling waarvan niet De Nederlandsche Bank doch Het Nederlandsche Beheersinstituut is belast.

De Wet heeft geen betrekking op:

a. verkrijging door een niet-ingezetene, op het tijdstip van de verkrijging woonachtig of gevestigd in het Rijksmarkengebied, die is aan te merken als vijand in de zin van artikel 2 van het Besluit Vijandelijk Vermogen (Kon. Besl. E. 133). Het vermogen van vijanden is reeds op de Staat der Nederlanden overgegaan.

   N.B. De aandacht wordt er op gevestigd, dat zodra een zodanige niet-ingezetene niet langer als vijand wordt aangemerkt, de Wet onmiddellijk op diens verkrijgingen van toepassing wordt en aangifte dient plaats te vinden.

b. verkrijging van een ingezetene door een niet-ingezetene, op het tijdstip van de verkrijging woonachtig of gevestigd in het Rijksmarkengebied (niet-vijand) door erfopvolging.

Voor de goede orde zij er op gewezen, dat, aangezien de Wet betrekking heeft op verkrijging door een niet-ingezetene, op het tijdstip van de verkrijging woonachtig of gevestigd in het Rijksmarkengebied, die geen vijand is in de zin van het K.B. E 133, onder de Wet ook valt verkrijging door een zodanige niet-ingezetene van Nederlandse nationaliteit c.q. verkrijging door een zodanige niet-ingezetene, die niet op grond van het feit, dat hij „vijandelijk onderdaan" is, doch uit anderen hoofde krachtens het K.B. E 133 onder beheer is gesteld.

B. *De aangifte.*

1. Voor de aangifte mogen uitsluitend de daarvoor vastgestelde formulieren AMW worden gebezigd, welke tezamen met nadere aanwijzingen bij De Nederlandsche Bank kosteloos verkrijgbaar zullen worden gesteld. Behalve de formulieren AMW kunnen op aanvrage kosteloos worden verkregen specificatie-vellen voor de opgave van de gegevens omtrent de vermogensbestanddelen, welke zijn te bezigen ingeval de voor die opgave beschikbare ruimte op het formulier AMW niet toereikend is.

   Steeds dient een afzonderlijk formulier te worden ingeleverd voor elke verkrijger/niet-ingezetene, op het tijdstip van de verkrijging woonachtig of gevestigd in het Rijksmarkengebied, en tevens voor één der navolgende categorieën vermogensbestanddelen t.w.

   A. Saldo (d.w.z. saldi aangehouden op lopende rekeningen c.q. a deposito uitgezet bij ingezetenen van Nederland, b.v. bij banken, commissionnairs in effecten, ondernemingen, particulieren e.d.)
   B. Effecten (d.w.z. inschrijvingen in schuld- en aandelenregisters, obligatiën, aandelen, certificaten van zodanige waarden, schatkistbiljetten, pandbrieven, depotfractiebewijzen, recepissen, winstbewijzen en soortgelijke waardepapieren, zomede afzonderlijke mantels coupons, dividendbewijzen en talons)
   C. Roerende goederen (d.w.z. roerende lichamelijke zaken, voor zover geen effecten)
   D. Onroerende goederen
   E. Schepen
   F. Hypotheken (d.w.z. hypothecaire geldleningen ten laste van ingezetenen)
   G. Vorderingen (d.w.z. schuldvorderingen ten laste van ingezetenen, niet vallende onder saldi en hypotheken)
   H. Verzekeringen (d.w.z. in Nederland afgesloten levensverzekeringen, lijfrenten, schadeverzekeringen)
   J. Octrooien/Merken/Licenties (d.w.z. octrooien, handels- en fabrieksmerken, licenties)
   K. Ondernemingen (d.w.z. ondernemingen of deelnamen daarin, voor zover niet belichaamd in effecten)
   L. Diversen (d.w.z. alle andere vermogensrechtelijke aanspraken van welke aard ook, welke op geld waardeerbaar zijn).

2. Aangifte is onverminderd verplicht:
   a. ingeval de niet-ingezetene op het tijdstip van de verkrijging in het Rijksmarkengebied woonachtig of gevestigd was doch thans niet meer. b.v. als gevolg van overlijden of bestaansbeëindiging (b.v. liquidatie van een vennootschap), verhuizing of verplaatsing dan wel doordat het door de Duitsers geschapen verband van zijn gebied van inwoning of vestiging met het Duitse Rijk, is opgeheven;
   b. van saldi, ingeval de voor de op het tijdstip van de verkrijging in het Rijksmarkengebied woonachtige of gevestigde niet-ingezetene gehouden rekening inmiddels in opgeheven;
   c. ingeval de vermogensbestanddelen vóór 1 Januari 1947 tot een ingezetene zijn teruggekeerd, zoals gesteld in artikel 2 der Wet.

3. Geen aangifte behoeft te worden gedaan:
   a. indien de betrokken vermogensbestanddelen reeds op de Staat der Nederlanden zijn overgegaan, ingevolge het Besluit Vijandelijk Vermogen (K.B. E 133);
   b. indien de betrokken vermogensbestanddelen door erfopvolging van een ingezetene van Nederland zijn verkregen;
   c. indien de betrokken vermogensbestanddelen op het tijdstip van de verkrijging gezamenlijk een waarde van *f* 50.— niet overschreden.

4. In alle gevallen, waarin ingezetenen rekeningen hebben gevoerd na 31 Maart 1941 voor niet-ingezetenen, woonachtig of gevestigd in het Rijksmarkengebied (niet-vijanden), dienen die ingezetenen bij het aangifteformulier een gewaarmerkt afschrift dier rekening te voegen over het tijdvak van 1 April 1941 t/m 31 October 1947 (c.q. tot het tijdstip van opheffing der rekening, indien de opheffing vóór 31 October 1947 heeft plaats gehad). De posten dienen zodanig te zijn omschreven, dat daaruit de verrichte transactie en zoveel mogelijk de herkomst van gecrediteerde bedragen duidelijk blijkt. In het aangifteformulier moet het saldo der rekening per 31 October 1947 (c.q. per de datum van opheffing der rekening) worden aangegeven.

5. Een ieder, die, hoewel zelf niet rechtstreeks bij een in de Wet bedoelde verkrijging betrokken geweest zijnde, niettemin op enigerlei wijze kennis draagt van het tot stand komen ener zodanige verkrijging, is, onafhankelijk van door derden te verrichten aangifte ingevolge artikel 6, lid 1, der Wet, verplicht, zelf eveneens aangifte te doen van alle hem omtrent die verkrijging bekende gegevens.

Amsterdam, 21 November 1947.

DE NEDERLANDSCHE BANK N.V.

De Jong
Directeur-Secretaris.

Aangehaalde artikelen.

Artikel 2.

Lid 1.

Verkrijging, anders dan onder algemenen titel, van aan een ingezetene toebehorende vermogensbestanddelen, gedurende het tijdvak, waarin de Verordering No. 65/1941 van den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandse gebied van kracht is geweest, door een niet-ingezetene, die op den dag van de verkrijging woonachtig of gevestigd was in het Rijksmarkengebied, wordt niet erkend, voor zover deze vermogensbestanddelen niet vóór 1 Januari 1947 tot een ingezetene zijn teruggekeerd. De vermogensbestanddelen gaan van rechtswege in eigendom over op den Staat der Nederlanden.

Lid 2.

Het in het vorige lid bepaalde is mede van toepassing ten aanzien van de vestiging van zakelijke rechten op aan een ingezetene toebehorende vermogensbestanddelen.

Lid 3.

Evenmin wordt erkend de verkrijging van de in het eerste lid bedoelde vermogensbestanddelen door een niet-ingezetene, alsmede de vestiging of overdracht van zakelijke rechten daarop ten behoeve van een niet-ingezetene, welke na de in het eerste en tweede lid bedoelde rechtshandelingen hebben plaats gevonden. De vermogensbestanddelen gaan van rechtswege in eigendom over op den Staat der Nederlanden.

Lid 4.

Het in het eerste en derde lid bepaalde is van overeenkomstige toepassing op vorderingen op en andere verbintenis-rechtelijke aanspraken jegens een ingezetene, gedurende het in het eerste lid aangegeven tijdvak, anders dan onder algemenen titel, verkregen door een niet-ingezetene, die op den dag der verkrijging woonachtig of gevestigd was in het Rijksmarkengebied.

Artikel 6.

Lid 1.

Een ieder, wie een eigendomsovergang, als bedoeld in artikel 2, bekend is, of die bescheiden onder zicht heeft, waaruit van een zodanigen eigendomsovergang kan blijken, is verplicht binnen een door Onzen Minister van Financiën vast te stellen termijn, daarvan schriftelijk aangifte te doen bij een daartoe door Onzen voornoemden Minister aan te wijzen instantie, op de wijze en met verstrekking van de gegevens, als door die instantie nader te bepalen.

MEDEDELING VAN HET ECONOMISCH INSTITUUT VOOR DE MIDDENSTAND

De Redactie verleent gaarne plaatsing aan de navolgende mededeling van het Economisch Instituut voor de Middenstand, omdat zij van mening is, dat de hierin aangekondigde publicatie, waarin bedrijfs-economisch cijfermateriaal betrekking hebbend op een 22-tal branches op het terrein van detailhandel, kleine nijverheid en verkeer is verzameld, van groot nut kan zijn.